

MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, 14 czerwca 2021 r.

DLPK-V.454.394.2021

Dot. BPS.DKS.KPCPP.0330.13.2021

Pan
Aleksander Pocij
Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji
Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na pismo z dnia 17 maja 2021 r. w sprawie prośby o stanowisko w zakresie petycji dotyczącej podjęcia inicjatywy ustawodawczej w odniesieniu do przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161 oraz z 2020 r. poz. 19), ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o grobach i cmentarzach wojennych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2337) oraz ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324), uprzejmie przedstawiam, co następuje.

W zakresie petycji P10-80/20-1 należy podzielić zdanie wnoszącego petycję, że art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych posługuje się nieaktualną nazwą organu państwowego, w tym przypadku ministra. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1220) ministra kierującego określonym działem określa się jako ministra właściwego do spraw oznaczonych nazwą danego działu, określoną w art. 5. Natomiast zgodnie z art. 5 pkt 23 jednym z działów administracji rządowej jest „środowisko”. Zatem prawidłowe brzmienie art. 7 ust. 2 pkt 2 powinno być zgodne z brzmieniem zaproponowanym w petycji. Tożsamy problem występuje w art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w związku z czym przychylić należy się do wskazań wnoszącego petycję również w tym zakresie. Za prawidłowe można uznać także stanowisko wnoszącego petycję w zakresie

art. 16 ust. 5 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, gdyż nieaktualna jest występująca w nim nazwa organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 195) zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonują Główny Inspektor Sanitarny, państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, państwowy powiatowy inspektor sanitarny, a także państwowy graniczny inspektor sanitarny. Zatem w obecnie obowiązującym stanie prawnym brak jest „wojewódzkiego inspektora sanitarnego”, a prawidłowa nazwa organu, który powinien występować w art. 16 ust. 5 to „państwowy wojewódzki inspektor sanitarny”.

Odnosząc się do petycji P10-80/20-3, wskazać należy, że art. 11 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o grobach i cmentarzach wojennych można uznać za bezprzedmiotowy, gdyż wymienia nazwy nieaktualnych lub nieistniejących już ministerstw, a ponadto inne przepisy wspomnianej ustawy właściwie wyczerpują kwestię organów zobowiązanych do wykonywania jej postanowień (szczególnie art. 6 i 7). W zakresie art. 3 ustawy o grobach i cmentarzach wojennych wydaje się, że wskazane byłoby wystąpienie o opinię do Instytutu Pamięci Narodowej oraz do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Ponadto na szczególną uwagę zasługuje brzmienie art. 9 ustawy o grobach i cmentarzach wojennych, z którego wynika, że kto naruszy postanowienia art. 4 ust. 2 i art. 5 oraz kto zachowuje się na cmentarzu lub grobie wojennym w sposób nie liczący z powagą miejsca, jeżeli czyn nie stanowi przestępstwa, podlegającego karze surowszej, ulega w drodze administracyjnej karze aresztu do 6 tygodni i grzywny do 500 zł lub jednej z tych kar. Przedmiotowy przepis posługuje się zarówno pojęciami charakterystycznymi dla postępowania administracyjnego („w drodze decyzji administracyjnej”), jak i dla szeroko rozumianego prawa karnego („kara aresztu”, „grzywna”), co u odbiorcy tej normy może rodzić wątpliwości już odnośnie samego charakteru odpowiedzialności za opisany czyn.

Abstrahując od powyższego należy wskazać, iż przed podjęciem decyzji o pracach legislacyjnych w przedmiocie przywołanych w petycji przepisów, należałoby zbadać, czy aktualne ich brzmienie (jakkolwiek istotnie zawierające nieaktualne nazwy organów administracji publicznej, czy odnoszące się do nieaktualnego systemu kar) budzi jakiegokolwiek wątpliwości interpretacyjne na gruncie praktyki i orzecznictwa sądów, co mogłoby stanowić asumpt do rozważań nad potrzebą podjęcia działań legislacyjnych. Autor petycji nie wskazuje na takowe skutki, zaś swój postulat uzasadnia wyłącznie „charakterem porządkowym” zmian – co powinno być oceniane również w kontekście ekonomiki procesu legislacyjnego. Potrzeba uporządkowania tekstu prawnego – wskazana jako jedyny powód podjęcia inicjatywy ustawodawczej, nie poparta żadnym innym argumentem, np. koniecznością

rozwiązania problemów interpretacyjnych występujących w trakcie procesu stosowania prawa, budzi wątpliwości jako wyłączna podstawa do inicjowania i dokonywania zmian ustawowych.

Z poważaniem

z up. Ministra Sprawiedliwości

Marcin Romanowski

Podsekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/